

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιωαν. δ' 5-42) 6 Μαΐου 2018

«Ος ἀν πίη ἐκ τοῦ ὄντος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα».

Μὲ αὐτὸν τὸν λόγο ὁ Κύριος, ὅπως ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, διακονεῖ τὴ σωτηρία αὐτῆς τῆς τραυματισμένης ψυχῆς, τὴν ὁποία συνάντησε στὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, στὸ πρόσωπο τῆς ἀμαρτωλῆς Σαμαρείτιδας γυναικας. Τῆς ἀποκαλύπτει μεγάλες ἀλήθειες. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς εἶπε ὅτι ὅποιος πιεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ δίνει Ἐκεῖνος, δὲν θὰ διψάσει ποτὲ πιά. Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὰ εἶναι ἡ δίψα τοῦ ἀνθρώπου στὴν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Κύριος καὶ γιατί μόνο Ἐκεῖνος μπορεῖ νὰ τὴν ἰκανοποιήσει. Μὲ αὐτὸν τὸν λόγο ὁ Κύριος, ὅπως ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, διακονεῖ τὴ σωτηρία αὐτῆς τῆς τραυματισμένης ψυχῆς, τὴν ὁποία συνάντησε στὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, στὸ πρόσωπο τῆς ἀμαρτωλῆς Σαμαρείτιδας γυναικας. Τῆς ἀποκαλύπτει μεγάλες ἀλήθειες. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς εἶπε ὅτι ὅποιος πιεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ δίνει Ἐκεῖνος, δὲν θὰ διψάσει ποτὲ πιά. Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὰ εἶναι ἡ δίψα τοῦ ἀνθρώπου στὴν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Κύριος καὶ γιατί μόνο Ἐκεῖνος μπορεῖ νὰ τὴν ἰκανοποιήσει.

Ο Κύριος δὲν μιλᾶ γιὰ τὴ σωματικὴ δίψα ἀλλὰ γιὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἀσίγαστους πόθους τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Αὐτοὺς τοὺς πόθους τοὺς χαρακτηρίζει ὡς «δίψα», γιὰ νὰ φανερώσει πόσο ἔντονοι εἶναι, διότι ἡ δίψα εἶναι ἀπὸ τὰ ποὺ ἔντονα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πρέπει σύντομα νὰ ἰκανοποιηθεῖ, γιὰ νὰ παραμείνει ὁ ἀνθρωπὸς στὴ ζωή. Δὲν ἀντέχει χωρὶς νερὸ παρὰ ἐλάχιστες ἡμέρες.

Καὶ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ πόθοι τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς ποὺ ζητοῦν ὀπωσδήποτε ἰκανοποίηση; Εἶναι ὁ πόθος γιὰ ἀφθαρσία καὶ ἀθανασία. Λυπᾶται ὁ ἀνθρωπὸς γιὰ τὴ φθορὰ ποὺ βλέπει νὰ κυριαρχεῖ στὸν παρόντα κόσμο καὶ κυρίως γιὰ τὴ φθορὰ στὸ σῶμα του: ποὺ ἀρρωσταίνει, ποὺ γερνᾶ, καὶ τὸ χειρότερο, ποὺ πεθαίνει. Ο ἀνθρωπὸς δὲν δημιουργήθηκε γιὰ τὸν θάνατο ἀλλὰ γιὰ τὴν αἰώνια ζωή. Γι' αὐτὸ ἀποστρέφεται τὸν θάνατο, συγκλονίζεται ἀπὸ τὸν θάνατο. Δὲν θέλει νὰ πεθάνει.

Ποθεῖ ἐπίσης τὴν τελειότητα καὶ μάλιστα τὴν τελειότητα στὴν ἀρετή. Θέλει νὰ εἶναι τέλειος σὲ ὅλα, ἀμεμπτος, καθαρὸς ἀπὸ κάθε ἀτέλεια, ἀπὸ κάθε ἐλάττωμα. Ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχει ἀκατηγόρητη συνείδηση. Άγαπᾶ τὴν ἀρετή, τὴν θαυμάζει. Θέλει νὰ νὰ ἀναδειχθεῖ, νὰ δοξα-

σθεῖ. Διψάει τὴν χαρά, τὴν εύτυχία.

Πόθοι διάφοροι τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ τοὺς ἰκανοποιήσει;

Μόνο ὁ Χριστὸς ξεδιψᾶ τὸν ἀνθρωπό.

«Ἡ δίψα τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν», γράφει ὁ ἄγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, «ἀπείρου δεῖται τινος ὕδατος». Ἡ δίψα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς χρειάζεται κάποιο νερὸ ποὺ νὰ μὴν τελειώνει ποτέ, νὰ εἶναι ἀπειροαύτὸς ὁ κόσμος μὲ ὅλα τὰ ἀγαθά του εἶναι πεπερασμένος, ἔχει ὄρια, πῶς μπορεῖ νὰ ἐπαρκέσει; Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπειρο νερὸ εἶναι ἡ θεία Χάρις, ὁ Θεὸς κοινωνούμενος. Μόνο ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ξεδιψάσει τὸν ἀνθρωπό, ὁ Θεὸς ὁ ἄφθαρτος, ὁ ἀθάνατος, ποὺ ἔχει κάθε τελειότητα σὲ ἀπειρο βαθμό, ὁ μόνος Ἅγιος, ἡ πηγὴ κάθε ἀγαθοῦ.

Γι' αὐτὸ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνηνθρώπησε, γιὰ νὰ ὀδηγήσει τὸν ἀνθρωπὸ στὸ Θεό, γιὰ νὰ σβήσει τὴν ἀνθρώπινη δίψα, ποὺ τελικὰ δὲν εἶναι παρὰ ἔνας πόθος: ὁ πόθος γιὰ τὸν Θεό, γιὰ τὸν Χριστό. Διότι ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι δημιουργημένος «κατ' εἰκόνα» καὶ «καθ' ὄμοιώσιν» Θεοῦ. Ἐχει θεϊκὰ γνωρίσματα καὶ εἶναι προορισμένος, ἀν τὸ θελήσει, νὰ γίνει θεός - τίποτε λιγότερο! Ὁ ἀνθρωπὸς ἔχει ἔμφυτη τὴν ἀναζήτηση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς εἶναι «ὁ μόνος ἐπιθυμητός, οὗ τυχοῦσιν οὐκ ἔνι ζητεῖν περαιτέρω», γράφει πάλι ὁ ἄγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας. Εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἐπιθυμεῖ ἡ ἀνθρώπινη ψυχή. Κι ὅσοι Τὸν βροῦν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητήσουν τίποτε ἄλλο στὴ ζωὴ τους. Σταματοῦν τὴν ἀγωνιώδη ἀναζήτηση. Αναπαύονται πλήρως. Εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ εἶπε σήμερα στὴ Σαμαρείτιδα ὁ Κύριος «οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἄραγε καταλαβαίνουμε αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου; Ὄποιος πιεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ δίνει ὁ Κύριος ξεδιψᾶ τελείως. Τὸ ζοῦμε αὐτό; Ἄν ναί, εἴμαστε μακάριοι· κι ἀς τρέξουμε σὰν τὴ Σαμαρείτιδα νὰ ὀδηγήσουμε κι ἄλλες ψυχὲς στὴν πηγὴ τοῦ ἀληθινοῦ νεροῦ. Ἄν δχι, ἀς μὴν ἀπογοητευθοῦμε. Δόξα τῷ Θεῷ, ξέρουμε ποὺ θὰ ξεδιψάσουμε. Νὰ ἀγωνισθοῦμε φιλότιμα. Καὶ θὰ βροῦμε ὀπωσδήποτε τὸν Χριστό· ἡ μᾶλλον Ἐκεῖνος θὰ μᾶς βρεῖ, θὰ μᾶς ἀποκαλυφθεῖ καὶ θὰ μᾶς ξεδιψάσει. Αὐτὸς ποὺ εἶναι ἀκούραστος νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ καταδιώκει τὴν κάθε ψυχή, γιὰ νὰ τῆς χαρίσει «τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Ἀμήν.

[dkpdf-button]